

HEVES ÉS VIDÉKE

TÁRSADALMI, KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

ELŐFIZETÉSI-DÍJ:

Egész évre . . . 8 kor. | Negyed évre . . . 2 kor.
Fél évre . . . 4 kor. | **Egyes szám 20 fillér.**
MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

FELELŐS SZERKESZTŐ:

MACZKY ÉMIL.

TÁRS-SZERKESZTŐ:

DLUHOPOLSZKY BERTALAN.

A lap szellemi részét illető közlemények a „Heves és Vidéke” szerkesztőségéhez, az előfizetési és hirdetési díjak, valamint nyilttéri közlemények a „Heves és Vidéke” kiadóhivatalához címzendők.

„Irott malaszt.”

Ne gondolja senki, hogy talán fabódós színházunk számára egy drámát avagy tán egy rém regényt akarok itt leírni. Istenments! Én az ilyenhez nem értek, sőt más egyéb dolgot sem értek meg, pl. a mit majd elmondani leszek bátor. Vannak, kik állítják, hogy a dolog eléggé világos (talán mint a vakablak), de megengedem, hogy nehéz felfogásom (különösen az ilyen dolgokban s csak egy idő óta) az oka, hogy még se értem az alábbi dolog miben létét. Bocsássa meg hát az olvasó, hogy oly hangzatos cím által igyekeztem figyelmét felhívni, gondolva arra — lesz, a ki felvilágosítással szolgál, hogy úgy én mint mások is tanuljanak belőle.

A mi a fejembe szeget ütött és a mit oly nehezen értek meg a következő:

Az Urnak 1900-ik esztendejében jelent meg egy kis füzetke, melyet földmivelésügyi miniszter ur készített és küldött meg a községi előljárásának azon célzattal, hogy a benne foglalt üdvös törvényt a kis gazdákkal és cselédekkel,

munkásokkal ismertessék meg, hogy aztán ezek az üdvös törvény szerint, abban és avval éljenek.

A füzetnek a címe: A kis gazdák, munkások és cselédek segélypénztára. Ez tehát a törvény is. Vagyis a mit mondani akartam az elébb, az tán jobban hangzik így: A miniszter Ur felhívja a községi előljáróságokat, miszerint hassanak oda, hogy a kis gazdák, munkások és cselédek közül minnél többen lépjenek a segélypénztárba s legyenek ennek tagjai.

Föltételezem, hogy az olvasó nem tudja, mi-e segélypénztár célja?

Megmondom ezt is, még pedig a füzet előszavával, mely hangzik ekképen:

Édes atyám fiai! Jól megértsetek: a ti jövőtökről van szó, arról, a mi ezután lesz, hogy ha baleset, vagy más okból elvesztitek munka képességeket — a mit a kegyelmes Isten távol tartson, — vagy ha elértek életeteknek 65-ik évét — a mit a jó Isten mindnyájunknak engedjen — a földi áldás szálljon reátok s ne kelljen aggodnotok a megélhetés miatt, mint eddig kellett, — vagy pedig ha

az Ur elhozandja életetek végórát — a melynek határai messze nyuljanak — családjaitok ne legyenek kénytelenek töprengeni annak a szomorúságnak napjaiban is a felett, hogy miből adjátok meg neki a végtisztességet.

Mit akar tehát a segélypénztár?

1., A munkás embert betegség esetén ingyen kezeltetni orvossal s ellátni patikai szerrel s ezen idő alatt neki minden napra 1 korona segélyt ad, de ez utóbbit csak 60 napig. Ha 60 napnál tovább is beteg, úgy a napi egy korona segély helyett 10 korona havi segítséget kap.

2., Ha a tag baleset következtében meghal, az esetben családja 400 koronát kap végellátásra, ha család nélküli 100 koronát.

3., Ha a tag természetes halállal mult ki e világból s 5 évig volt tagja a pénztárnak, úgy 200 koronát, ha 10 évig 250 koronát, ha 15 évig 270 koronát kap a családja.

4., Ha pediglen eléri a tag 65. életévét, úgy évenként 100 korona segítséget kap, ha nem is válik munka képtelenné, [s e mellett betegség esetén minden egyéb jogait élvezzi]. Sok egyéb üdvös és hosznos paragrafust sorolhat-

HEVES ÉS VIDÉKE TÁRCÁJA.

A korzón.

A korzón, egy szép szőke lánynak
Egy barna ifju udvarolt.
Tudj' Isten, hogy miről csevegtek,
Az ifju néha sugva szólt.

S a lány felelt kimért szavakban
„Ne mondjon bókot énnekem,
A bók üres; frázis csupán csak,
Egyáltalán nem kedvelem”

De nézted volna akkor arcát
Hogy elpirult a bók után . . .
Talán mégsem gondolta ő hogy
Üres, frázis volt az csupán!

KARAFIÁTH JENŐ.

Reminiszcenciák.

Irta: VARJAS LIPÓT.

A második négyes.

Ő barna volt. Én vörös, de szőkének tartottam magam. Néki gyönyörű fekete szemei voltak, az enyémekek zavaros viz színűek, de én szép égszínkének néztem.

Néki arasznyi formás lábaeskái voltak, az enyémmél meg mindig kétségsbeesett suszterom, hogy hol kap ekkora bőrt egydarabban.

Kezei halványak, a kék erek mintegy átesillámlottak az átlátszó bőrön, az enyémekek nem csillámlhattak át a durva repedezett bőrön, hanem kiduzzattak, mintha száritó kötél volna végighuzva alatta.

S ő mégis szeretett engem. Én nem . . . Imádtam, szentemet láttam benne, szerettem volna leborulni előtte, csókolni, — nem őt, ennyire nem merészkedtek vágyaim hanem csak ruhája szelét, selymes haja fűreit. Ha szembe találkoztunk, minden reggel a cukrász boltja előtt, alig mertem megemelni kalapom, s dörmögő hangomból nem igen vette ki a „jó napot” köszönést.

Minden vasárnapon, vagy ünnepnapokon vagy olyankor ha nehéz gyakorlata volt, összejöttünk. Az én anyámat s az övét még régi fiatalkori kötelék fűzte össze s nem hiszem, hogy valamikor nem egymásnak szántak . . . De akkor nem tudták még, milyen alakban látom majd meg én ezt a napvilágot.

Hanem tanulni nem szeretett. Házi feladványait rendszeren én csináltam meg. De minek is neki! Szépen zongorázott, énekelt, ismerte Petőfi, Arany, Tompa lyráját, Kiss József balladait, Jókait ép úgy, mint Ohnetet, Benickynét jobban szerette Dumasnál, a modern szindarabokból a citátumok egész tárházával rendelkezett, érdeklődött már a divatiránt s titkon elolvasta a Budapesti Naplót is.

A diákmulatságokon egész udvara volt.

Ő ekkor járt a negyedik polgáriba, én meg készültem az érettségire. Mindenkihez volt egy nyájas szava, de ha kellett valami, mágis csak hozzám fordult s én reszketve hoztam elő gallérját, hogy betakarjam vállait, melyen — a hosszu valzer után gyöngyözött a harmat.

Még egy hét előtt felkértem othhona a második négyesre. Megigérte s mégse velem táncolta. Apja ép a tánc előtt mutatott be neki egy fiatal hadnagyot, az igazgatónk öcsését, ki szabadságra jött haza, s ott rontotta a diákok renoméját a leányok előtt. Ezután folyton körülötte legyeskedett úgy hogy mi többiek alig jutottunk hozzá egy fordulóra.

Mikor a négyes bevezető zenéjére hozzá siettem így szólt:

— Ugy-e nem haragszik Béla, ha a hadnagy urral táncolom e négyes? Nagyon kért s én neki ígértem. Jöjjön bemutatnom neki. . . Füzesséry Sándor — Fejér Béla. . . Azóta nem táncoltam. Sok mulatságon voltam, sok szép nőt láttam, sok idő elmult azóta — hosszu nyole év, de miota azt a négyest nem táncolhattam vele. nem tudtam nőnek a derekát átkarolni.

Füzesséry ezen bál után szabadságának majd minden napját nálunk töltötte, mig én, alig hogy megvolt az érettségi vizsgánk kértem atyámat, hogy rögtön elmehessek hazulról. Nem tudtam elfeldni, hogy kis gyermekkori barátjának adott ígérését, mivel

nék fel de csak a főbb esetekre szoritkozom, hogy ez üdvös törvény igaz voltát az olvasók is beigazolvassák.

E sok jó téteményt negondolja senki, hogy ingyen adják annak a munkásnak, mert egyuttal kötelezettséget is ró rá, de ez oly kevés, hogy tán 1 deci pálinka ára sem több mely pedig butítja, míg a másik a jóra ösztönzi.

1., A tagnak hetenkint 20 fillért kell a pénztárba befizetni, éppen úgy mint a posta-takarék pénztárba szoktak,

2., Elrendelte a törvény, hogy minden munkaadó köteles minden k ü l s ő cselédje után a segély pénztárba évenként előre 120 fillért befizetni, még pedig úgy, hogy a cseléd bérébe betudni ezt nem szabad, mert ha ezt teszi 200 koronáig terjedő pénzbüntetéssel sújtható.

Ime a sok jóért a kötelezettség.

Most jön, a mit meg nem értek?

Noha ezen áldásos és üdvös törvény innen, onnan már két esztendeje, hogy életbe lépett, még sines végrehajtva vagyis nincsenek a segély pénztárnak nálunk tagjai. Életbe lépett ezen törvény is [tehát a múlt időben, hogy a feledés homályába merüljön, mint egy némelyik társa, mely szintén a földmivelőt volna hivatta gyámolítani istápolni.

S vajon miért? Talán földmivelő népünk conservatív hajlamánál fogva nem szereti ez újítást? Nem, nem és nem! Hát akkor miért nincsenek tagjai a segély pénztárnak? Mert nem ismeri a nép, mivel vele nem ismertetik meg.

annyiszor játsza dozott, ki rajongó szeretettel csüggött rajta, meg tudta szegni egy fess, esinos bajuszu hadnagyért, kit akkor először látott.

Négy év mulva kerültem csak először haza, hogy egy évet vidéki ügyvédi irodában töltsek. Már akkor neje volt Füzesséry főhadnagynak, kinek azredét ekkor vársunk ujonnan épített kaszárnyájába helyezték át. Nem látogattam meg, de a találkozást el nem kerülhettem. Principálisom nejenél jöttünk össze. Mikor meglátott, gyöngén elpirult s a kézesök alatt odasugta.

— Beszélni szeretnék Önnel asztalbontás után. —

Ott ültünk a kis szalon pálmája alatt. Lábaik előre nyújtva, a kis török kereveten hátradőlve, félig lecsukott szempilláival, azt hittem, egy tündérlép van előttem. Leborulni szerettem volna, bevallani, hogy még most is szeretem úgy, mint akkor, szívem egész melegével s képes lennék érte megölni bárkit . . . férjét. De nem. Dőre gondolat, hisz mit remélhetek én, hisz szereti férjét, az is őt, hisz boldog. . . . Felrezzentem, ő szóllott:

— Csakugyan nem szép magától, már három hónapja hogy itt van s mégsem látogatott meg. —

— Mit keresnek én önnél asszonyom? Férjét is alig ismerem. —

— Szóljon úgy, mint régen mikor még diák volt, Erzsikének, megengedem. —

— Nincs jogom asszonyom. Míg gyermekek voltunk, meg tehetjük, lehetünk jó barátok, de most . . . önnel férj . . .

— Most?! S miért ne lehetnénk jó barátok most is? —

A vér az agyamhoz tódult. Miért nem

A törvényt létrehozták, de végrehajtva nincs. A mi böles törvényhozóink sok minden okosat, jót és üdvöst kigondolnak, ámde elfelejtik, hogy a társadalom egy betegségben szenved, melynek neve: Ki ki törődjön a maga bajával; a hivatalos embert pedig öli az akta.

E két ok, mi megölje ez üdvös intézménynek. Csak simán akartam az okokra rámutatni, de valami úgy nyomja a lelkemet, hogy az igaz és való okot is megmondjam. — Ez pedig

1. Földbirtokosaink, azért nem mozognak ez új intézmény érdekében, mert hiszen minden külső cseléd után 120 fillérig vannak, (vagyis ne szólj szám, nem fáj zsebem.)

2. A községi elöljáróságok azért nem ismertetik ez intézményt, mert munka és akta szaporitást okozna.

Elmondtuk a bajokat s hozzátesszük: tisztelet a kivételnek. Hanem azért nem állunk meg itt, hanem kérjük a hatóságot, meg földbirtokosainkat is tegyenek azért a szegény munkásért többet vagy legalább annyit a mennyit a törvény elő ír. Ne legyen eme kör érdekében a cselekvés ritka, mint a fehér holló.

Még élénk emlékezetünkbe lehet a nemrég lejártsódott szociális mozgalom. Az önző tévtanok okozta izgalmakat sikerült a fegyverrel lecsillapítani. Ha gyógyítani akarunk, úgy e törvénynek végrehajtásával érhetjük el. Ne gondolják önök, hogy hangzatos frázisokkal kielégítik a szenvedőt, már tetteket is szeretnénk látni.

A példa vonzó! Dobó városában

lehetünk? mert szeretlek forrón, mert nem feledtem még el azt a négyest, a mikor ott hagytál a férjed miatt. Ha akkor veled táncolok, talán most jó barátok lehetnénk, talán emésztő szerelmem meleg vonzó barátsággá változott volna, de most haragszom rád a múltért, gyűlölöm férjedet . . . s mert szeretlek. . . .

— Igen asszonyom, Jehettünk. . . .

Mi mindent beszélünk még nem tudom, de a régi idők, mint álanképek újra elvonultak előttem, láttam őt rövid szoknyában, pihegő kebelrel; majd meg magamat, a mint az oszlopnak támaszkodva, könyvtől homályos szemekkel nézek egy libegő lánykát egy fiatal hadnagyoeska karján. . .

Másnap a legelső vonattal Pestre utaztam, szüleimnek betegséget hozva fel ürügyül, melyet csak ott gyógyíthatnak ki. Igazam volt nem hazudtam. Három év mulva ott is nyitottam meg irodámat.

Mikor újra megláttam gyászruhában jött hozzám.

Nézzé ugy-e mennyire meg változtam. Tudja miért? Tudja ugy-e hogy félév előtt meghalt atyám? Hogyne, hisz névjegyét is elküldte részvétele. . . . Köszönöm. Hanem, hogy mit hozott még e csapás nem tudja. Atyám nem volt oly gazdag, mint férjem gondolta. A kaución kívül még csak most várt sokat, nagyon sokat s azért volt őt évig oly jó, gyöngéd férj, s most, hogy semmi sem jutott úgy szólván, durva goromba lett. Fogalma sines róla, mit szenvedtem én egy félév alatt!

— S miért mondja mindezeket ön asszonyom épen én nekem? —

— Hogy . . . hogy . . . Ön vállalja el a vállópörömet!

kezdik a munkát, folytassa a vidék is. Reméljük, hogy a megyei gazdasági egyesület se marad tétlen s nem nézi flegmatice a hullámok közt vergődőt. Szóval mindenkitől többet és tetteket várunk . . .

VÉTEK SÁNDOR.

H I R E K.

Előfizetési felhívás. Azon tisztelt előfizetők kiknek negyed évi előfizetése folyó hó 20-án lejárt kéretnek előfizetésüket a mellékelt posta-utalványon beküldeni, hogy a lap szétküldése fenakadást ne szenvedjen, tisztelettel

a kiadóhivatál,

— **Gyász - ünnepély.** Erzsébet nagyasszonyunk, boldogult, szeretett királynék névnapján, a hevesi izr. iskolában gyász-ünnepélyt tartottak, hogy lerójják a kegyelet, a szeretet adóját, boldog emlékü királynék iránt.

A gyász-ünnepély d. u. 3 órakor vette kezdetét, mely alkalommal számosan jelentek meg a közönség köréből, hogy osztályrészt követeljenek az ünnepélyből, hogy adózzanak a szeretetnek.

Az ünnepélyt Spitzer Vilmos iskolaszéki elnök nyitotta meg. Az ünnepély jelentőségének hatása alatt, a meghatottság hangján jellemezte e szomorú ünnepélyt. Aztán szavatelok következtek, melyeket e lap hasábjain közöltünk. A szavatelok közben Fischof Márk tanító tarott szeretett királynékrol emlékbeszédet. Majd Ismét Spitzer Vilmos vette át a szót, megköszönve a közönség szives részvétét s buzdította a növendékeket, hogy ápolják boldogult emlékü Erzsébet királynék iránt szívökben a szeretetet, mert senki se szeretett bennünket jobban, mint Ő. Az Isten áldd meg a magyart énekelve befejezést nyert megható ünnepély.

Ezzel kapcsolatban szintén egy szívet, lelket emelő, nemesítő aktus következett. A hevesi Leány Egylet gyakorlatla az irgalmasság nemes cselekedetét — a szegényebb sorsu tanulóknak eszimat, kabátot osztogatván ki. E követendő szép tettet Löffler Janka VI. osztb. tanuló ugy a maga mint társai nevében köszönte meg szépen kigondolt beszédben. Aztán Fischof Márk tanító köszönte meg a Leány Egyletnek eme igazán nemes lélekre valló cselekedetét. —Éljenek sokáig!

— **Hevesmegyei kör Budapesten.** Szívöl üdvözöljük a Hevesmegyei ifjakat, — kik a fővárosban folytatják tanulmányaikat hogy nem takadják meg a kék Mátrát s büszkén hangoztatják, hogy palócévér esörgedez ereikben; de szóljon maga a kör: Régi eszme öltött testet, mikor a hevesmegyei főiskolai ifjak elhatározták, hogy kört alakítanak, egyesületet szerveznek, mely hivatala lesz e nagyfáról ide-oda hullott galyacs-kákat egybegyűjteni, s itt egy hazátlan szellem uralma alatt álló fővárosban annak a hazátlan szellemnek hódoló embereknek megmutatni azt, hogy a hajtásokban a nagy tölgy tulajdonságai nem veszték el, gyökeret vertek, s örökölt érzésüket, gondolkodásukat minden és mindenki ellenében készek fentartani és oltalmazni. A törzsökös palóc népet még nem érintette az a halálos lehelet, mely szerte a hazában meghalaványította a jellemzetes barna-piros arcot; az ő szívében élnek még az őshagyományok: a szeretet a hant iránt, amely ideköt, a társadalom iránt, mely szellemi életünket nevelte, a föld iránt, melynek minden szál füve vérrel öntözött rögtön hajtott ki.

Mi heves-megyei ifjak, nem fogunk mások lenni, mint a palóc nép. Az ő tiszta, esinos falvaik szerénységre tanítanak, az ő ép becsületük, romlatlan hazaszereték minket lelkesítenek, s büszkéek vagyunk rájuk, hogy véroktól származhattunk.

A „heves-megyei kör“ megalakult, hazafias és humanus céljait Isten segítségével meg is fogja valósítani: A „H e v e s m e g y e i k ö r“ tisztikara. Elnök: Horváth Géza, Alelnök: Barna Dezső, Gazda: Hornyák Géza, Titkár: Nagy János, Pénztáros: Gallasy József, Ellenőr: Rigó Jenő, Jegyző: Fedor Géza, Aljegyző: Göndör Aladár, Bizottsági tagok: Ollé Imre, Jacso Géza, Ringelmann Béla, Weiszmann, Guttmann Lipót.

— **Az egri Kereskedelmi Kör.** Mult vasárnap tartotta alakuló-gyűlését Egerben a Kereskedelmi Kör az ottani Széchenyi-szállóban. A megalakult kör a következő üdvözlő táviratot intézte Szederkényi Nándorhoz, a város képviselőjéhez:

Az Egeri Kereskedelmi Kör mai alakuló-gyűléséről őszinte üdvözlésünket küldve, bizalommal tekintünk Nagyságod lelkesen buzgó működése felé, teljes reménységgel bizva abban, hogy Nagyságod jóságos figyelemmel a helyi kereskedelem nagyfontosságú érdekei iránt is és új egyesületünk működését támogatva, céljaink eléréséhez közelebb hozza egyesületünket. Nagyságod hazafias működésére a Mindenható áldását kérve, jóindulata figyelmébe ajánljuk vállalkozásunk támogatását. Hazafias üdvözléssel: Mili-czer Gyula, Fogel Agoston elnökök, Zerkowitz Emil alakuló közgyűlési elnök. Erre Szederkényi hosszú levelet intézett a kereskedelmi Kör elnökeihez.

— **Fenyő és tölgyfa szállítás.** A m. kir. állami vasgyárak közp. igazgatósága az 1902. évi fenyő és tölgyfaanyag szállítására pályázatot hirdet. Szükséges gömbölyű fenyőfa oszlop. 4600 drb. tölgy talpfa, 2000 köbm. fenyődeszka, 190 m. fenyőléc, 53 köbm. tölgygerenda stb. Ajánlatot egyes csoportokra is tehetni. — A diósgyőri gyár szükségletére is. Erre az érdekeltek figyelmét a miskolci kereskedelmi és iparkamara azzal hívja fel, hogy az ajánlatokat nov. 26-án déli 12 óráig kell beadni a közp. igazgatóságához Miskolcra, 1901. nov. 11.

— **A reklam.** A kereslet és kínálat leggyorsabb, legkényesebb és legelősebb közvetítője a hirdetés, a reklam. Allanó, észszerű reklamirozás minden üzletnek, gyáros, kereskedő vagy iparosnak a lelke, rugója, az éltető eleme. Hogyan, hol és mikor hirdethető a legsikeresebben, legjobban és legelősebben megtudható az „általános tudósító“ hirdetési osztályánál, tulajdonos: Leopold Gyula szerkesztő, Budapest, VII. Erzsébet-körút 54., ahol felülmúlhatatlan pontossággal, kiváló szakértelemmel, odaadó lelkiismeretességgel és nagyon olcsón eszközlik az összes hirdetéseket, reklamok úgy a budapesti és vidéki, mint a külföldi lapokban.

KÖZGAZDASÁG.

A tojás eltartásáról.

Jön a tél, minden élmi cikk drágul, de különösen a tojás. Talán nem lesz fölösleges, ha ez alkalommal egy kitűnő baromfiteenyésztő tojás eltartási eljárását ismertetem, azért, hogy ha korábban szereznek is be gazda asszonyaink a szükséges tojás mennyiséget télire (t. i. a mikor olcsóbb a tojás) ne kelljen félniök, hogy az megromlik.

Mindenesetre friss tojást rakjunk el télire. Hogy a tojás friss avagy jó-e, arról a következőképp győződhetünk meg. Egy nem egészen mély tálat meg töltünk lágy kutyvízzel (a miben a borsó is könnyen föl) avagy tiszta esővízzel és abba annyi sót teszünk, a mennyit csak a víz felolvasztani képes. Most a tojásokat gyertyánál kézbe vesszük és átvizsgáljuk, hogy a lángon átnézve nem-e foltosak. Ha igen, ugy semmiesetre sem rakhatók el. A tiszta vagyis rendszeren áttetsző tojásokat az említett sóval telített vízbe rakjuk. A legfrissebb tojások a víz fenekére szállnak, a kevésbé frissek, mintegy felényire elme-

rülnek, a régiek a felszinen maradnak.

A felszinen maradt tojásokat, használjuk fel; a többieket pedig elrakjuk a következő keverékbe.

20 kgr. finom égetett meszet vízzel megoldunk és mészoldat kihülése után három negyed font konyhasót és egy egy tizenhatod font borkövet adunk hozzá és folytonos kavaráss között annyi vízzel hígítjuk fel, míg az oldat híg, tej szerű lesz. Az agyag fazékba elrakott tojásokat ezen mésztejjel leöntjük és azután a kamrába vagy pinczébe elhelyezzük. Használat előtt a tojást jól meg kell mosni vízbe.

Másik eltartási mód jóval egyszerűbb. A sós vízből kivett tojásokat megtöröljük. Azután egy közönséges faládából olyan szekrényt készítünk, mely oldalt nyitható és a mely olyan deszka lappal bír, a mi ki és betolható, melyeken a tojások felvételére lyukak vannak fűrészelve. A tojásokat vajjal vagy zsírral be kell kenni úgy, hogy vaj vagy zsír rajtuk ne maradjon, mért ezek ha sok volna a tojás-son, ezt megrontanák. A bekent tojásokat a deszkalap lyukaira hegyel lefelé rakjuk s a szekrényt száraz hűvös helyre elhelyezzük. A vaj illetőleg zsír a tojás héj likaesait teljesen elzárja: a tojás tartalmának levegővel való érintkezését megakadályozza.

Megjegyzem azt, hogy legfrissebb a tojás, ha 3—7 napos: friss, ha 7—14 napos, de ennél régiebb tojást semmi esetre se rakjunk el, mert a levegővel huzamosabb érintkezés folytán a romlandóságra még a leggondosabb elrakás mellett is hajlandó.

VÉTEK SÁNDOR

CSARNOK.

A kis Bandi.

— Irta: CSERNUS GIZELLA. —

Méltóztassanak elhinni, hogy minden gyermek ha a Bandi névre hallgat, nagyobb gézengúz, legalább tíz grádussal, mintha a becsületes neve Jóska, Janesi, vagy bármi más volna.

Ezt én két okból kiindulva állítom. Egyik a saját tapasztalásom, (én azt hiszem elég nyomós ok, mert tudjuk, hogy a magyar ember olyan konok, hogy mindig a saját kárán tanul.) A másik pedig a kis Bandi viselt dolgai.

Midőn már nagyobb lett, hogy hány-szor adta Ő meg a tetteinek az árát?! No azt már képtelen volnék megmondani, meg különben is nem jó mindent előre kifejezni, várjuk meg a sorját. Elég az ahhoz, hogy nem volt olyan nap, amelyen alaposan meg ne rakták volna öklömét.

Az ilyen kis Bandik, rendszeren a család kedvencei szoktak lenni, ennél fogva ők, maguk is azt hiszik, arra vannak hivatva, hogy a legtöbb bosszúságot okozzák.

A mi kis Bandink is, még alig tudott-járni, mikor már kitűnt az állatok iránt érzett nagy szeretetével. Csakhogy milyen volt az a szeretet! Mindig nyakon esipte a kis cziczákát, úgy hogy a szemek is kidülledtek a nagy szeretettől, s hozta be nagy szájalommal, mondván: „szedén cziczát, de szajnálom.“

De az még nagyobb baj volt, mikor a kis Bandi bejelentette, hogy: „eldobtam a tisz pipit“; mert ő csak akkor dobta el a kis csirkét, midőn már nem mozdult többé a kezében a szegény pára,

Mennyit regélhetnének azok a nagyszámu kaesák, libák a Bandi tetteiről amelyeket ő, — ha hozzá juthatott — hűségesen lefejezett és mint megannyi katonát sorba állított, fejüket esákö gyanánt rakva a nyakukra, vigan egzeeroztatta őket!

Volt aztán riadalom, ha a tett elkövető-jét keresték. Természetes, hogy Bandit fogták először is vallatóra. Már pedig, ha valakit vallatóra fognak, annak ha török, ha szakad, felelni kell. És Bandi felett is mindent, csak az igazat nem. Elvből tud-

ta már, hogy milyen arany, igazságot tartalmaz, az a böles közmondás, hogy „szólj igazat, betörök a fejed.“!

És Bandi hű is maradt volna ezen közmondáshoz, mind halálig, mert hogy az Ő tettei napfényre derültek, — legyenek meggyőződve kérem, — hogy annak soha sem Bandi volt az oka. Letagadta volna Ő akár a napot az égről! De azoknak a csacska pajtásoknak mindig eljárt a szájuk, és az Ő fecsegésüknek mindig szegény Bandi adta meg az árát.

Az igaz, hogy Bandi azután duplán visszaadta nekik: egy — egy ilyen kis epizódból akkora verekedés fejlődött közöttük, hogy midőn Bandi hazakerült az utcáról, a legjobb akarattal sem lehetett volna ráfogni, hogy ez a dagadt képű, pufók, sánta gyerek, a mi szép kis fekete szemű Bandikánk volna.

Ha azután megpróbálták Bandit újra vallatni, hogy mi történt, természetes, hogy Bandi volt a legártatlanabb. S ha a pajtásokat kérdezték, az egyik Bandinak fogta pártját, a másik, épenséggel nem ákargatta a vitéségét, utóljára is lehetetlen volt eligazodni a nagy chaosban!

De hát semmi sem tart örökké, mindenek végének kell legalább is egyszer lenni. Így a Bandi arany szabadságának is vége szakadt, midőn már elérte, életének hetedik évét.

Hej! az a rémséges iskola! (Hullott volna le erről a sárgombóczról, még az is, a ki kitalálta.) Mert azt csak minden józan gondolkozású, okos ember beláthatja; hogy ha az iskolát ki nem találja valami szerencsétlen, barbár halandó, Bandinak sem kellett volna adózni érte.

Mert bizony, igen sokszor megtörtént, hogy szegény Bandi, — elfelejtve az iskolát, — egyik pajtásának, kis számár fogatán kirándulásokat rendezett a szabadba, összeszedve egész csapat utagyereket s azokkal a mezőn, labdajátékokat rendeztek.

Természetes, hogy a vége rendszeren az volt, hogy a labda helyett egymás fejét kopogtatták be. De még ez csak hagyján. Az volt a nagyobb baj, hogy az ilyesminek azután még több folytatása lett; a menyiniben a leckét nem tanulhatván meg, (miután nem volt rá idő) s ezért a professor ur kérdőre vonta. Ekkor Bandi hűségesen elő állott mindenféle halálos betegségekkel. (De azok a professorok átkozott módon hihetetlenek.) Minden hiába. Hasztalan törte magát Bandi, hogy állításait elhitesse. Hasztalan forgolódott, integetett, hogy a többiek is bizonyítsák, a professor mindig tévesen fogta fel a dolgot. — De hát elvégre is tévedni, emberi dolog. Hanem az mégis abszurdum, hogy a vége rendszeren az lett, hogy a professor ur, a szegény Bandival, a társadalmi szokásokkal teljesen ellenkező „homlok — egyenes“ módon foglaltatott helyet a terem közepére tett székre . . . ez mind megjárta volna, hanem azután inashoz illő módon hozzá fogott a ruhaporoláshoz. Szóval Bandit, mindenütt a balsors üldözte.

Később azután, midőn gymnazista lett, hogy mi minden történt vele, azt két okból nem írhatom le. Először azért; mert Ő nem igen szokott dicsekedni, a rajta történt eseményekkel, azokat már előttem is örök homály borítja. De hogy valami nagyon rendszeren nem lehetett soha a szénája, bizonyítja az a haza hozott sok secundája és hogy minden második évben más gymnasiumba kellett adni, mert mindenütt rozak voltak a — professorok. ?—

A második ok pedig az hogy most csak a kis Bandikáról akartam írni, s ezek kevés külömbséggel mind egyformák, (még ha mindjárt nem is Bandi a neve.) S miután a nagyok is olyan formán vannak, tehát a róluk való beszélgetést máskorra halasztom, mert hát mi térés — tagadás, nem akarom őket magamra haragítani.

2660. szám
tk. 1901.**Árverési hirdetés.**

Az egri kir. törvényszék keretéhez tartozó hevesi kir. járásbíróság területén Heves községben fekvő a hevesi 140 sz. betétben A I. 1-3-rend 1295, 1296, 1297 hrsz. a. Krausz József (neje Nagy Erzsébet,) és ifj. Krausz József (neje Kovács Rozália) nevén felvett ingatlan, tekintet nélkül a C. I. alatt a 3125/1889. sz. végzéssel Krausz Józsefné szül. Nagy Erzsébet javára bekebelezett, kikötményi jogra:

Heves város és vidéke takarékpénztár végrehajtató által a végrehajtást szenvedők ellen 160 kor. tőke ennek 1898. évi december hó 5 napjától járó 8% kamatai 40 kor. 94 fill. perbeli, 22 kor. 18 fill. végrehajtási eddigi, valamint ezennel megállapított jelenlegi árverési kérvényi költségek behajtása céljából:

Az 1902. évi Január hó 16-ik napján délelőtt 10 órakor 872 kor. kikiáltási árban a hevesi kir. járásbíróság hivatalos helyiségében elárvereltetni, esetleg a kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Az árverelni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10%-át bánat pénzül a bírósági kiküldött kezéhez letenni.

A vételi ár 3 részletben úgy mint 1/3-ada az árverés jogerőre emelkedésétől számított 15 nap alatt, 1/3-ada ugyan attól számított 2 hó alatt, és 1/3-ada szintén az árverés jogerőre emelkedésétől számított 4 hó alatt az árverés napjától járó 6%-toli kamatokkal a hevesi kir. adóhivatalnál lesz befizetendő.

Az egyidejűleg megállapított árverési feltételek alólirt kir. járásbíróság teleknyvi hivatalánál és Heves község előjáróságánál a szokott hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Hevesen a kir. bíróság mint teleknyvi hatóságnál 1901. évi október hó 28. napján.

Nemcsik,
kir. tábl. bíró.

326. 1901.
végrh. szám.**Árverési hirdetés.**

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a Bpesti kir. keresk. és váltó törvényszék 1901 évi 92056 és 93249/p. számú végzése következtében Dr. Szőke Ernő hevesi lakos ügyvéd által képviselt Drössler Károly bpesti lakos javára Ambros Dávid és Gyetvai József kömlői lakosok 1200 kor. s jár. erejéig 1901 évi okt. hó 14-én foganasított kielégítési végrehajtás útján le foglalt és 1316 kor. becsült következő ingóságok u. m. házi butorok, ágyneműek, lovak csikó, igás kocsis, hizó sertések, malacok, szalma is 1 Umráth-féle 4 ló erejű eszpló-gép járgánnyal és felszerelvényeivel nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a hevesi kir. járásbíróság 1901. évi v. 201/2. számú végzése folytán 1200 kor. tőkekövetelés, ennek 1900. évi aug. hó 20. napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 218 kor. 16 fill. ben bíróilag már megállapított költségek erejéig Kömlő községében végrehajtást szenvedők lakásain leendő eszközülésére 1901. évi november hó 28-ik napjának d. e. 10 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében kézpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Amenyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, jelen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Hevesen, 1901 évi november hó 13. napján.

Kondy Gyula
kir. bírósági végrehajtó.

SZŐLŐOLTVÁNYOK

szokványminőségben. A legkiválóbb 42 bor- és csemegefajokban fajtisztán, teljes jótállással.

ÉLŐKERÍTÉS.

Gleditschia csemeték és magvak. Uradalmaknak, községeknek három évi törlesztésre is adatik.

Oriás tövisű, igen gyorsan fejlődő sövénynövény. Ez az egyedüli, melyből oly örökös kerítés nevelhető pár év alatt rendkívül csekély kiadással, melyen nemhogy ember, de semmiféle állat, még az apró nyulak sem hatolhatnak át. Minden rendeléshez rajzokkal ellátott útletési és kezelési utasítás mellékeltek. Ezer csemete elég 200 méterre. Ara 6 frt.

DIÓCSEMÉTEK.

Oriási jövedelmet biztosító voltánál fogva, ennek tenyésztése számos gazdaságban az utóbbi időben rendkívül elterjedt.

Színes fénynyomatu főárjegyzék ingyen és bérmentve küldetik minden rendelési kötelezettség nélkül. Az árjegyzésen kívül még egy olyan könyvet kap ezzel, ki azt címére ingyen és bérmentve küldetni kéri, mely ninesen az a ház, vagy család a hol annak tartalmát haszonra ne fordítanák, városon, falun, puszán, gazdag vagy szegény családnál egyaránt. Így még azoknak is igen érdekében áll, kik rendelni semmit nem akarnak mert benne számos oly közlemények foglaltatnak, melyek mindenkinek nagy szolgálatot tesznek. Cim:

„Ermelléki első szőlőoltványtelep“ Nagy Gábor, Nagy-Kágya u. p. Székelyhid. 5-20

- HIRDETÉSEK -
felvételnek
A KIADÓHIVATALBAN.

Van szerencsém tisztelettel értesíteni, hogy **asztales** **üzlettem** mellett a mai kor igényeinek megfelelő

Disztemetkező intézetet

rendeztem be, mi által a n. é. közönséget véltem szükség esetén a sok utánjárástól megkímélni.

Raktáron tartok nagy választékban **ércz- és fakoporsókat, bársonnyal átfont fenyő- és tölgyfa koporsót, valamint sirköveket.**

Szemfedél, sirkoszoruk és szallagok

felirattal, remek kivitelben olesó árban kaphatók.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek. — Hulla szállítást elvállalok.

Tisztelettel:

PÁSZTY GYULA
HEVESEN.